

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بنده چند وقت پیش سوالی با مضمون زیر از حضورتان پرسیدم: یکی از دوستان می گفت اگر نفس مجرد است حرکت از قوه به فعل در مجردات چگونه معنا پیدا می کند؟ بنده بعدا که به سوال اش فکر کردم یاد مثال شما افتادم. فرمودید که پیری وجود دارد ولی انسان باید بهش برسد. حال پس مقام تجرد هم اینگونه است، یعنی مقام تجرد وجود دارد ولی شخص باید به آن برسد. خب مثلا علامه طباطبائی در ۲۰ سالگی به مقام تجرد رسیدند و ما هم معلوم نیست تا کی بتوانیم برسیم، از طرفی نمی توان منکر حرکت در جوهر و رسیدن از قوه به فعل شد، پس قبل از اینکه نفس ما به مقام تجرد برسد از جنس چیست؟ یعنی تا قبل از رسیدن به مقام تجرد مجرد بودن نفس معنا نمی دهد؟ یعنی الآن نفس ما مجرد نیست؟ سپس شما جواب دادید: این در بحث حرکت جوهری روشن شد که چون تجرد نفس ناطقه نسبی است و به بدن تعلق دارد، حرکت جوهری بدن به نفس سرایت می کند با این تفاوت که در نفس حرکت به صورت لَبَس بعد از لَبَس صورت می گیرد و نه به صورت خَلَع و لبس. به همین جهت شما در عین آن که ۲۰ ساله شده اید در ۵ سالگی خود نیز حاضرید. در جزوه ی جدید «حرکت جوهری» که به صورت مختصر تهیه شده، این نکته طرح شده است. حال می خواستم بگم من هرچه جواب را خواندم هیچ چیزی متوجه نشدم. برایم هم مقدور نبود تا با پست از حاج آقای نظری جزوه را تهیه کنم می شود این قضیه را توضیح بدهید تا بتوانم آن را در جزوه ام درج کنم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرض کردم تجرد نفس در ابتدای امر نسبی است، بدین معنا که از جهتی دارای تجرد است و زمان بردار نیست و می تواند گذشته و آینده را در خود جمع کند و از طرفی دارای حرکت است و می یابد این جوان امروزی در اثر تغییر آن کودک دیروزی به وجود آمد. در ضمن فایل جزوه ی جدید حرکت جوهری خدمت مسؤل محترم سایت ارسال شد تا بر روی سایت قرار گیرد.

موفق باشید